

TAITAJA

N:o 4 1960

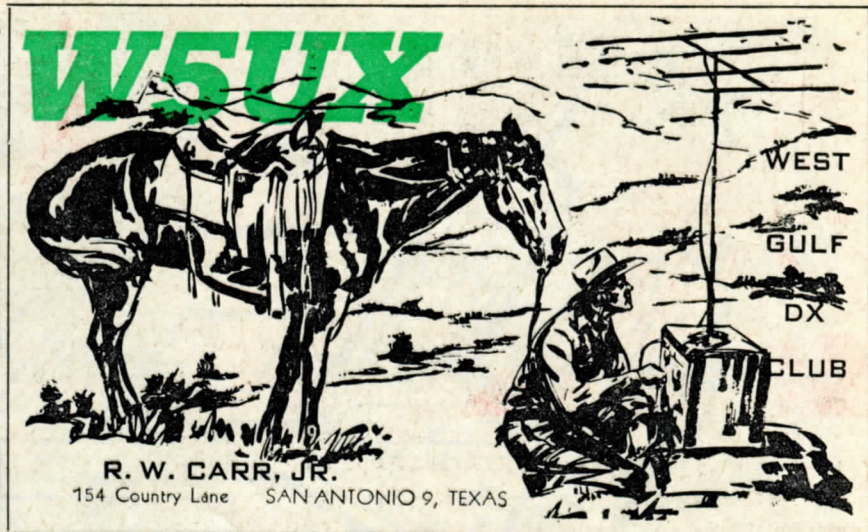
Hinta 60: —

O.A.W.

TAITAJA- KERHO

TAITAJAKERHO on muutaman naapuritalon poikien muodostama askartelukerho, jolla on käytettävissään erään talon kellarikerroksessa oleva askarteluhuone. Pojat puuhaavat kaikenlaista, rakentelevat radioita, kokeilevat erilaisilla laitteilla ja rakentelevat lennokkeja. Seuraamme poikien touhuja ja rakentelemme heidän mukanaan.

Nyt alkaa radioamatööririkurssi

— KATSOPAS poikaa, joko olet tullut kesälaitumilta?

— Tulin eilen, terve vaan, Kale. Onko Jusaa näkynyt?

— On sekin tuossa jo pyörinyt muuttaman päivän. Kuinka kesäsi meni?

— Mukavastihan se, ei mitään kummempia. Se oli muuten kiva peli se konvertteri, kuuntelin amatöörejä kovasti pitkin kesää. Kukahen sieltä tulee... ai Jusa. Terve. Minä juuri sinua kysyin Kalelta.

— Morjens Veka, sinuakin näkyy. Olet sinä ainakin aurinkoa saanut, kun on naama noin musta.

— No, et sinäkään varmaan sisällä ole kesäsi istunut.

— En, vaikka joskus sateella harmitti, kun ei ollut mitään tekemistä. Kadutti, etten tehnyt sellaista lyhytaaltokonvertteria, jonka sinä Kale neuvoit Vekalle keväällä.

— Se oli kuule vänkä peli, minä olen nyt henkeä täynnä amatööritoimintaan. Sanos, Kale, miten amatööriksi nyt pääsee?

— Samat sanat täällä. Kale, minäkin olen valmis kuin lukkari sotaan.

— Eri kaupungeissa pidetään nykyään jokavuotisia kursseja amatööreiksi aikoville. Niillä opetetaan sähkötystä ja muita tietoja ja kurssin päätyttyä voi osallistua pätevyystutkintoon.

— Niin, olisihan se yksi mahdollisuus. Mutta eikö itse opiskelemalla pärjää, minua melkein viehättäisi se enemmän?

— Joo, eiks me voitas Vekan kanssa kaksistaan ruveta treenaamaan?

— Kyllähän sekin käy päinsä, minä voisin vaikka neuvoa parhaan kykyni mukaan. Nyt varsinkin, kun uuden järjestelyn mukaan on olemassa erityinen kokelasluokka, johon pääseminen on huomattavasti helpompaa kuin ennen amatööriksi tulo. Ennen nimittäin vaadittiin sähkötyksessä 60 merkin minuuttinopeuden hallitseminen ja siinä olikin aikamoinen opeteleminen varsinkin itseopiskelijalla. Nyt kokelasluokan pääsyvaatimuksena on 40 merkin sähkötysopeuden hallitseminen ja sellaiseen vauhtiin pääsee kyllä jo ilman kursejakin. Tämän uuden järjestelmän etuna on se, että vähäisellä sähkötystaidolla pääsee amatööriksi ja sitten voi amatöörialueilla käytännössä opetella paremmin sähköttämään.

— Mutta jos työskenteleekin puheella?

— Kokelasluokassa se ei käy päinsä. Kokelasluokan vaatimusten mukaan asianomaisen tulee työskennellä sähkötyksellä korkeintaan 15 watin tehoista läheintä käyttäen. Kokelaille on annettu kapeat kaistat 3, 5, 7 ja 21 MHz:n alueilla, joissa heidän on pysyttävä.

— Mutta minä kuulin eräältä luokkavereita, että kokelaat saisivat käyttää puhettakin.

— No, kyllä hän tavallaan oikeassakin oli, puhetta saa tosiaan käyttää yli 144 MHz:n radioamatöörialueilla, siis käytännössä juuri 144 MHz:n alueella eli "kahdella metrillä". Siellä saavat kokelaatkin käyttää puhe eli "fonelaitteita".

— Mutta eikö silloin voi mennä kokonaan kahdelle metrille työskentelemään.

Puhetyöskentely on minusta paljon mukavampaa kuin sähköty.

— Sinäpä nyt sähkötystä pelkää. Valitettavasti sitä on kuitenkin opeltava, sitä nimittäin edellyttävät kansainväliset määräykset eikä niistä pääse mihinkään. Sitäpaitsi sähkötykselläkin on oma viehätöksensä ja sähkötysohjeisuus on useimmiten vieläkin varmempi kuin puheohjeisuus. Suurin osa suomalaisista amatööreistä käyttääkin edelleen pääasiallisesti sähkötyä. Sinä vain pelkääät sitä etukäteen, koska et osaa sitä. Ja joka tapauksessa, jos amatööriksi aiot, niin sinun on sitä opeltava. Voit tosin kahdella metrillä kokelaana käyttää puhetta, mutta päästäksesi yleisluokan tutkintoon sinun on saatava tietty määrä todistettuja yhteyksiä SÄHKÖTYKSELLÄ, ennenkuin voit mennä yleisluokan tutkintoon.

— Mutta entäpä, jos jään kokonaan kokelasluokkaan.

— Sitäpä et voi tehdä, kokelasluokan lupa on voimassa kolme vuotta eikä sitä uusita.

— Mitä, täytyykö minun sitten odottaa kolme vuotta päästäkseni yleisluokkaan?

— Ei, sitähan en sanonut. Lupa on voimassa korkeintaan kolme vuotta, mutta jos työskentelet kahdessa viikossa tarpeellisen määrän sähkötysohjeuksia, niin voit mennä sen jälkeen yleisluokan kokeeseen koska tahansa, toisin sanoen seuraavaan pidettävään pätevyystutkintoon.

— Odotas nyt, Kale. Pysyinköhän mi-

W9TGT

Radio **OH2AA/0** QSO of **29 MAR 67** at **10:30 QST**
 on **21** - Post time **5:59** on **40900** ...
 Xmt: **Ranger 200 83 900** vts inp. Ant. **3EL** ... **QSL**
73
Newell J. Stanfield
 EX W6OFB
 1129 Garfield St.
HOBART, INDIANA

CR6CK

A. Lisboa Araújo
 - CTT -
 MALANGE
 Angola

To Radio **OH2AA**
 Confirming our QSO
 Ur **14** Mc Pome - CW sigs
 RST **579** at **19.43** GMT
 On **July 6** 19**65**
 Rec'd **AX25**
 Xmt: **VFO - 807**
 Remarks **TNX for QSO - Hope to see u agn**
TNX QSL 73 and DX
 Tony, opp.
lan

nä Vekan ja sinun kärryillä. Minä kertaan vielä, siis:

Minun on ensin suoritettava kokelasluokan tutkinto, johon vaaditaan neljäkymmenen kirjaimen minuuttivauhti sähkötyksessä, sen jälkeen voin työskennellä 3,5:n, 7:n ja 14 MHz:n alueilla sähkötystä käyttäen ja 144 MHz:n alueella myös puheella. Yleisluokan tutkintoon minä pääsen, kun olen työskennellyt tietyn määrän sähkötyssyhteyksiä. Nämä yhteydet on kuitenkin saatava kolmen vuoden sisällä, sillä kokelaslupa on voimassa vain kolme vuotta. Entäpä, jos en saakaan näitä yhteyksiä kolmessa vuodessa?

— Voit silti yrittää kolmen vuoden päätyttyä yleisluokan tutkintoa. Tällä tavoin siis pääsisit odottamalla yleisluokan tutkintoon ilman muuten vaadittuja sähkötyssyhteyksiä. Tämä on kuitenkin melkoisen pitkä tie, sillä ette suinkaan halua odottaa kolme vuotta?

— Ei, kyllä me yritämme aikaisemmin, jos vain pää kestää.

— Joo, sitäpaitsi työskentelemällähän sitä oppii parhaiten minun ymmärtääkseni.

— Aivan niin, se onkin ollut tämän uuden järjestelyn periaate.

— Mitä muuta sitten vaaditaan kokelasluokan tutkintoon kuin sähkötystaito?

— Kyllä siihen muutakin vaaditaan. Annanpa oikein luettelon tähän tutkintoon kuuluvista asioista:

KOKELASLUOKKA

1. Sähkötyksen ottokoe 40 merkin minuuttinopeudella. Koe tapahtuu koodea käyttäen ja kesto-aika on n. 5 minuuttia. Suurin sallittu virhemäärä on 3 %. Koe voidaan hyväksyä myös, jos siinä on vähintään 1 min. ottoaika vastaava perättäinen virheetön merkkimäärä. Kokeen saa kerran uusia saman pätevyystutkinnon aikana.

Tämä merkitsee sitä, että kokeessa annetaan n. 200 merkkiä min. aikana ja virheitä sallitaan 6 kpl. Koe voidaan kuitenkin hyväksyä, jos siinä on 40 PERÄTÄISTÄ oikeaa merkkiä.

2. Sähkötyksen antokoe 40 merkin minuuttinopeudella. Antokokeen kesto-aika on n. 2 min. Annon olisi oltava virheetöntä, mutta kuitenkin sallitaan kaksi

korjaamatonta virhettä edellyttäen, ettäannon käsiala ja anto kokonaisuudessaan voidaan pitää hyväksyttynä. Korjatut virheet voidaan hyväksyä.

3. Kirjallinen koe. Tähän kuuluvat seuraavat asiat:

A. Radioamatööriasioita koskevat määräykset

B. Varmuusmääräykset soveltuvin kohdin

C. Sähkö- ja radiotekniikkaa koskevat asiat kuten virtalajit, mittayksiköt, Ohmin laki, kideoskillaattorin merkitys, yleisimmät antennityypit ja niiden kytkeminen lähettimeen, pääteasteen viritys.

D. Radioamatööriliikennettä koskevat asiat kuten liikennelyhenteet, sähkötyssyhteyden muoto ja sisältö.

Kirjallinen koe suoritetaan ns. rasti-menetelmää käyttäen.

— Huh, siinähan oli paljon asiaa.

— Sanos muuta.

— Siltähän se näyttää, mutta vaadittavat tiedot ovat melkoisen helposti opittavissa. Kokeessa pannaan erityisen suuri paino sille, että kokelaat osaavat

post- ja lennätinhallituksen radioamatööri-toiminnasta antamat määräykset ja että he osaavat turvallisesti käyttää omia laitteitaan. Mitään korkeampaa teknikan tietoa ei vaadita. Radioliikennettä voidaan muuten verrata teliikenteeseen, samalla tavalla kuin teilläkin on radioaalloilla kova tungos ja liikennöivien on tunnettava säännöt pystyäkseen liikkumaan aiheuttamatta vahinkoa itselleen ja muille. Radioamatööritutkinto on tavaltaan kuin ajokortin suorittamista.

— Tosiaan. Siinähan on myös käytännön koe ja teoreettinen tutkinto kuten radioamatööritutkinnossakin.

— Saakos väärin ajamisesta radioamatöörialueilla sakot niin kuin maanteilla?

— Jos oikein "tunaro", mutta tavalisin rangaistus on luvan menettäminen joko määrääjäksi tai kokonaan. Radioliikenne on tarkkojen kansainvälisten määräysten sitomaa, eikä niistä sovi syrjään hypätä.

— No, mikäpä siinä sitten. Sen kun vain ruvetaan harjoittelemaan. Sähkötyksestä kai sitä on aloitettava, vai kuinka.

OH2AA

W9EU

Alex K. Scherer • 420 Park Avenue • Ottawa, Illinois, U. S. A.

SHIP BY *Scherer Freight Lines*

— Siitä on parasta alkaa, se vie kuitenkin pisimmän ajan. Annan teille kuitenkin kullekin kappaleen posti- ja lennätinhallituksen julkaisemia monisteita "Radioamatööriasetuksia koskevat määräykset", jotta tietäisitte mistä amatööritoiminnassa on kysymys. Tutkikaa niitä rauhassa ja ensi kerralla ryhdymme harjoittamaan sähkötyötä. Siihen asti 73, mikä tarkoittaa amatöörikielellä terveisiä.

Ei pidä pelkäänsä RADIOAMATÖÖRIASEMIA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

Nojautuen heinäkuun 29 päivänä 1949 annetulla asetuksella (532/49) Suomessa voimaan saatetun Atlantic Cityssä vuonna 1947 tehdyn kansainvälisen pikätiedotusyleissopimuksen radio-ohjearjoituksen 42. artiklaan posti- ja lennätinhallitus on antanut seuraavat radioamatööriasetuksia koskevat määräykset:

1 § Määritelmät.

- Radioamatööritoiminnalla tarkoitetaan radioamatöörien, t.s. henkilöiden, jotka on asianmukaisesti siihen oikeutettu ja jotka harrastavat radiotekniikkaa yksinomaan henkilökohtaisista syistä eikä rahallisista eduista, harjoittamaa keskinäistä radioliikennettä sekä itsekoulutus- ja teknillistä tutkimustoimintaa.
- Radioamatööriasetuksella tarkoitetaan radioasemaa, jota käytetään radioamatööri liikenteessä.
- Radioamatööri lähetin teholla tarkoitetaan pääteasteen anodipiiriin vietyä tasavirtatehoa. Mikäli tätä tehoa ei radioamatöörin mittauslaitteilla voida todeta, tarkoitetaan radioamatööri lähetin teholla pääteputkien yhteistä suurinta sallittua anodihäviötehoa.

2 § Radioamatöörilupa.

- Radioamatöörilupa myönnetään 9 §:n mukaisen pätevyystutkimuksen suorittaneelle henkilölle tai rekisteröidylle yhdistykselle, joka on jäsenenä sellaisessa Suomessa rekisteröidystä radioamatöörien keskusjärjestössä, jolle posti- ja lennätinhallitus on antanut tehtäväksi valvoa jäsentensä radioamatööritoimintaa.

1. Kokelasluokan radioamatöörilupa on voimassa kolme vuotta eikä sitä uusita. Tämän luokan radioamatööriluvan haltijalla on oikeus käyttää enintään 15 watin tehoista¹⁾ kideohjattua lähintä lähetysluokassa A1 3,5 MHz:n, 7 MHz:n ja 21 MHz:n jaksoluokaluilla seuraavilla jaksoluokastoilla: 3,515—3,550 kHz, 7,030—7,050 kHz ja

21,090—21,150 kHz sekä 144 MHz:n jaksoluokaluella lähetysluokissa A1, A2, A3, F1 ja F3.

2. Yleisluokan radioamatöörilupa on voimassa enintään viisi vuotta. Tämän luokan radioamatööriluvan haltijalla on oikeus käyttää enintään 200 watin tehoista²⁾ lähintä kaikilla 8 §:ssä mainituilla jaksoluokaluilla ja lähetysluokilla.

3. Teknillisen luokan radioamatööriluvan haltija saa käyttää vain 144 MHz:n ja sitä suuremmilla jaksoluokaluilla sijaitsevia radioamatööreille osoitettuja jaksoluokaluja. Muissa kohdin ovat voimassa yleisluokan lupaa koskevat määräykset.

- Jos radioamatööriasetuksella on kiinteästi kuluneeseen asennettu tai sitä käytetään kuluneeseen liikkeellä ollessa, on tällaista asemaa varten hankittava posti- ja lennätinhallitukselta erityinen lupa.
- Radioamatöörilupa on säilytettävä radioamatöörin sijaintipaikalla.
- Radioamatöörilupa uusittessa on uusi lupa hankittava ennen aikaisemmin annetun luvan voimaoloajan päättymistä. Jos katsotaan tarpeelliseksi voidaan hakijalta vaatia uusi pätevyystutkimus.
- Näiden määräysten noudattamatta jättäminen saattaa olla aiheena luvan peruuttamiseksi.

3 § Ilmoitusvelvollisuus

- Radioamatöörin velvollisuutena on viipymättä ilmoittaa posti- ja lennätinhallituksen radiotoimistolle radioamatöörin sijaintipaikkakunnan ja postiosoitteen muutokset.
- Mikäli radioamatööriasetuksella käytetään muualla kuin sen varsinaisessa sijaintipaikassa 14 vuorokautta pidemmän ajan, on tästä ennakkolta ilmoitettava posti- ja lennätinhallituksen radiotoimistolle.
- Radioamatööri on velvollinen vaadittaessa antamaan kirjallisen selvityksen radioamatöörin sijaintipaikasta ja sen toiminnasta posti- ja lennätinhallituksen radiotoimistolle.
- Mikäli radioamatöörin tietoon tulee, että jokin radioasema ilmeisesti toimii ilman asianomaista lupaa, on hänen tästä viipymättä ilmoitettava posti- ja lennätinhallituksen radiotoimistolle.

4 § Asemantunnus.

- Radioamatöörin sijaintipaikalla on annettava posti- ja lennätinhallituksen antama asemantunnus.

- 1 c-kohdan mukainen pääteputken yhteinen suurin sallittu anodihäviöteho saa olla enintään 10 wattia.
- 2) 1 c-kohdan mukainen pääteputken yhteinen suurin sallittu anodihäviöteho saa olla enintään 60 wattia.

- Jos radioamatööriasetuksella käytetään muualla kuin sen varsinaisessa käyttöpaikassa, on asemantunnuksen liitettävä /-merkillä erotettuna lähetyspaikkaa vastaavan piirin numero käytettävään asemaan missä piirissä tahansa.
- Jos radioamatööriasetuksella käytetään liikkuvana maa-asemana, on lisämerkki /P liitettävä sen asemantunnuksen.
- Jos radioamatööriasetuksella käytetään maan rajojen ulkopuolella kansainvälisillä vesialueilla liikkuvassa aluksessa, on lisämerkki /MM liitettävä sen asemantunnuksen.
- Jos radioamatööriasetuksella käytetään ilmaluokassa, on lisämerkki /AM liitettävä sen asemantunnuksen.
- Jos radioamatööriluvan haltija liikennöi toisen henkilön radioamatööriasetuksella, on hänen käytettävä tämän radioamatöörin sijaintipaikasta.

5 § Radioamatööriliikenne.

- Radioamatööriliikennettä saa suorittaa vain henkilö, jolle posti- ja lennätinhallitus on myöntänyt radioamatööriluvan. Luvan haltija on vastuussa asemansa käytöstä myös silloin kun sitä käyttää toinen radioamatööriluvan haltija.
- Jos radioamatööriasetuksella tilapäisesti vastaanotetaan tiedotuksia, jotka eivät ole tarkoitettu varsinaisesti sen vastaanotettaviksi, niitä ei saada käyttää hyväksi eikä välittää edelleen, paitsi milloin on kyseessä kansainvälisissä sopimuksissa edellytetty hätäliikenne, hälytysmerkki, pikamerkki tai varoitusmerkki ja niitä seuraava sanoma, taikka milloin radioamatööriasetuksella käytetään erikoisluvalla muussa kuin radioamatööriliikenteessä.
- Radioamatöörillä on oikeus pitää radioyhteyksiä vain toisiin radioamatööriseimiin tai kokeiluasemiin paitsi, milloin on kysymys ihmishengen turvaamisesta tai muusta hätätapauksesta. Poikkeuksellisesti saa radioamatööriasetuksella posti- ja lennätinhallituksen erikoisluvalla olla yhteydessä muihinkin liikenneluokkiin kuuluvien radioasemien kanssa.
- Radioamatöörillä ei ole oikeutta lähettää tai vastaanottaa maksullaisia tiedotuksia. Radioamatööriseimien lähetysten tulee tapahtua selvällä kielellä tai kansainvälisiä liikenneyhteitä käyttäen. Niiden tulee rajoitua teknillistä laatua oleviin tiedotuksiin, jotka koskevat kokeiluja tai ovat puhtaasti henkilökohtaisia huomautuksia ja joiden ei katsota niiden vähäisen merkityksen vuoksi tekevä tarpeelliseksi turvautua yleiseen pikätiedotusliikenteeseen. Radioamatöörin käyttö on kielletty sellaisten kansainvälisten tiedotusten välittämiseen, jotka ovat lähtöisin kolmannelta henkilöltä tai kolmannelle henkilölle osoitettuja.
- Radioamatööri on velvollinen pitämään radioamatöörin sijaintipaikallaan päiväkirjaa, josta selviävät yhteyksien alkua ja loppua, jaksoluokaluudet sekä vasta-asemien asemantunnukset. Usaan radioamatöörin kuultavaksi tarkoitettuja tiedonantolähteyksiä, on myös tehtävä vastaavasti merkinnät lähettävän aseman päiväkirjaan. Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tarkastusta suorittavalle viranomaiselle ja se on säilytettävä ainakin viiden vuoden ajan viimeisestä merkintäajasta lukien.
- Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tiedonantolähteyksiä, on myös tehtävä vastaavasti merkinnät lähettävän aseman päiväkirjaan. Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tarkastusta suorittavalle viranomaiselle ja se on säilytettävä ainakin viiden vuoden ajan viimeisestä merkintäajasta lukien.
- Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tiedonantolähteyksiä, on myös tehtävä vastaavasti merkinnät lähettävän aseman päiväkirjaan. Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tarkastusta suorittavalle viranomaiselle ja se on säilytettävä ainakin viiden vuoden ajan viimeisestä merkintäajasta lukien.
- Suurjaksotehon siirtäminen antenniin viritystarkoituksessa on sallittu vain lyhytaikaisesti. Tällöinkin on ilmoitettava asemantunnuksen.
- Äänentaltioimislaitteen käyttö lähetyskissa on kielletty ilman posti- ja lennätinhallituksen antamaa erityistä lupaa, lukuunottamatta aivan lyhytaikaisia kokeiluja.
- Radioyhteyttä aloitettaessa ja lopetettaessa sekä lisäksi vähintään kerran 10 minuutissa on asemantunnuksen ilmoitettava räydellisenä.
- Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tiedonantolähteyksiä, on myös tehtävä vastaavasti merkinnät lähettävän aseman päiväkirjaan. Radioamatöörin sijaintipaikallaan on pyydyttävä esitettävä tarkastusta suorittavalle viranomaiselle ja se on säilytettävä ainakin viiden vuoden ajan viimeisestä merkintäajasta lukien.

6 § Häiriöiden rajoittaminen.

- Radioamatöörin on ennen radioamatöörin sijaintipaikallaan käyttöön ottamista tarkistettava, etteivät ne aiheuta häiriötä muulle radioliikenteelle. Jos kuitenkin häiriötä esiintyy eivät häiriity ja radioamatööri pääsee

keskenään sopimukseen siitä, millä tavalla esiintynyt häiriö olisi rajoitettava, on asiallistettava posti- ja lennätinhallituksen ratkaistavaksi.

- b) Radioamatöörin tulee siinä tapauksessa, että hänen toimintansa aiheuttaa häiriötä kotimaiselle yleisradioliikenteelle, yrittää sopia asianomaisten häirittyjen kanssa niistä menettelytavoista, joilla häiriö saadaan riittävästi rajoitetuksi. Myös sellaisessa tapauksessa, milloin synny häiriitymisen on ilmeinen puutteellisuus tai virhe häirityn radiolaitteen rakenteessa, olisi pyrittävä keskinäisin neuvotteluihin sopimaan menettelytavoista häiriön rajoittamiseksi.

7 § Teknilliset määräykset.

- a) Radioamatööriaseman varusteisiin tulee kuulua laite, jonka avulla voidaan riittävän tarkasti todeta, että lähetykset tapahtuvat radioamatöörin käytettäväksi varatuilla jaksolukualueilla ja jolla voidaan nopeasti todeta lähettimen ohjainasteitten harmonisten värähtelyjen kiertaluku.
- b) Radioamatööriaseman käyttämän lähetyksjak-soluvun tulee olla niin vakava kuin tekniikan kehitys tekee sen mahdolliseksi tämän-laitetuille asemille.
- c) Harhalähetysten, kuten yli- ja alialtojen ja muiden asiaankuulumattomien värähtelyjen sekä avainnus- ja modulaatiohäiriöiden syntyminen on mahdollisimman tehokkaasti estettävä.
- d) Lähettimen kytkeminen antenniin on sallittu vain siten, että pääteasteen anodipiiriin ja antennin välissä käytetään harhavärähtelyä vaimentavaa esteppiä. Lähettimen antenni on siten sijoitettava, että sen haitallinen vaikutus muihin läheisiin antenneihin on mahdollisimman vähäinen. Antennin ei saada johtaa fasajännitteitä eikä pienjakoisia vaihtojännitteitä.
- e) Lähtin on varustettava tehokkaalla maatok-sella. Maatokseen ei kuitenkaan saada käyt-tää missään tapauksessa kaasujohtoa, sähkö-tai puhelinjohtimien metallivaippaa eikä myöskään sähköverkon nolajohdinta.
- f) Suurjaksotehon pääsy sähköverkkoon on es-tettävä tehokkaalla suurjaksosuotimella.
- g) Lähtin on varustettava ainakin pääteasteen anodivirtamittarilla sekä amplitudimodula-tiota käytettäessä laitteella, jolla voidaan to-deta mahdollinen ylimodulaatio.
- h) Radioamatööriaseman tulee olla rakennettu siten, ettei sen laitteista aiheudu äineellistä tai hengen vaaraa käyttäjälleen tai ympäris-tölle. Lähtin on varustettava verkkosulakkeilla ja suo-jattava siten, ettei suurjännitteisiä osia pääse helposti koskettamaan.
- i) Radioamatööriaseman tarkastamisesta on voimassa mitä radiolaitteiden tarkastamisesta lo-kakuun 8. päivänä 1954 annetussa asetuksessa (367/54) on säädetty (katso liite N:o 1.).
- j) Lisäksi on radioamatöörin soveltuvin kohdin noudatettava voimassaolevia Sähkötarkastus-laitoksen antamia varmuusmääräyksiä.

8 § Jaksolukalueet.

Allaluetellut jaksolukukaistat ovat radioama-tööriasemien käytettävissä toistaiseksi 2 §:n 1 ja 3 kohdissa mainitun rajoituksiin:

3,500—3,800 kHz	A1, A3 ja kepeanauh.	F3
7,000—7,150	„ A1, A3 ja „	F3
14,000—14,350	„ A1, A3 ja „	F3
21,000—21,450	„ A1, A3 ja „	F3
28,000—29,700	„ A1, A3 ja „	F3
144,0—146,0 MHz	A1, A2, A3 ja kepeanauh.	F3
420,0—460,0	„ „ „ A1, A2, A3, A4, A5,	
1215,0—1300,0	„ „ „ F1, F2, F3, F4, F5,	
1215,0—1300,0	„ „ „ F1, F2, F2, F4, F5,	
2300,0—2450,0	„ „ „ A1, A2, A3, A4, A5,	
5650,0—5850,0	„ „ „ F1, F2, F3, F4, F5,	
10000,0—10500,0	„ „ „ P1, P2, P3,	

9 § Pätevyystutkinnot.

- a) Radioamatöörin pätevyystutkinnot on suori-tettava posti- ja lennätinhallituksen määrää-mille henkilöille.
1. Kokelasluokan pätevyystutkinnon vaati-muksiin kuuluu:
— radiosähkötöksen lähetyksen ja kuulovas-taanottokoe 40 mki/min nopeudella, sekä
— kirjallisena kokeena:
radioamatööritoimintaa koskevat määräykset, radioamatööriliikenne, sähkö- ja radiotekniikan alkeet.
2. Yleisluokan pätevyystutkinnon vaatimuk-

siin kuuluu:

— radiosähkötöksen lähetyksen ja kuulovas-taanottokoe 60 mki/min nopeudella, radioamatööriliikennekoe, sekä

— kirjallisena kokeena:
radioamatööritoimintaa koskevat määräykset, sähkö- ja radiotekniikan koe.

3. Teknillisen luokan pätevyystutkinnon vaatimuksiin kuuluu:

— radiosähkötöksen lähetyksen ja kuulovas-taanottokoe 25 mki/min nopeudella sekä
— kirjallisena kokeena:

radioamatööriliikennettä koskevat määräykset, radioamatööriliikenne, sähkö- ja radiotekniikan koe.

- b) Yleisluokan pätevyystutkinnon voi kokelas-luokan tai teknillisen luokan radioamatööri-luokan haltija suorittaa kun asianomainen 2 §:ssä tarkoitettu järjestö on posti- ja lennätinhallitukselle ilmoittanut, että hakija riittävässä määrin hallitsee sähkötyksellä ta-pahtuvan radioamatööriliikennettä.

10 § Kansainväliset määräykset.

Näiden määräysten lisäksi radioamatööriä velvoittavat Suomessa asetuksella vahvistetut kansainväliset radiotoimintaa koskevat sopimukset.

11 § Voimaantulopäivä.

Nämä määräykset tulevat voimaan marras-kuun 1 päivänä 1959 ja niillä kumotaan touko-kuun 1 päivänä 1951 annetut ja vuonna 1953 muutetut suomalaisia radioamatööriasemia kos-kevat määräykset.

Helsingissä, lokakuun 9. päivänä 1959.

Pääjohtaja S. J. Ahola

Toimistopäällikkö, yli-insinööri E. Heino

X/3044/59.

LIITE N:o 1.

N:o 367.

ASETUS
radiolaitteiden tarkastamisesta.

Annettu Helsingissä 8 päivänä lokakuuta 1954.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään radiolaitteista 17 päivänä tammikuuta 1927 annetun lain (8/27) 7 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Radiolaitteiden tarkastamisella tässä asetuksessa tarkoitetaan niiden teknillisten mittauksen, käyttökokeiden ja muiden toimenpiteiden suorittamista, joilla voidaan todeta, että radiolait-

teet ovat niistä voimassa olevien määräysten mukaiset eivätkä häiritse muiden radiolaitteiden toimintaa ja että ne eivät ole ympäristölleen ja käyttäjilleen vaarallisia. Tarkastustoiminta jakautuu tarkastuksiin sekä perus-, kausi- ja erinäisistä olosuhteista johtuviin katsastuksiin.

2 §

Sellaisten radiolaitteiden kunto on tarkastet-tava, joiden käyttämiseen on annettu lupa. Tarvittaessa on tarkastustoiminta ulkoisesta mui-hinkin, ei kuitenkaan puolustuslaitoksen radio-laitteisiin. Tarkastustoiminta kuuluu posti- ja lennätinhallitukselle, joka tarvittaessa antaa ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

Tämän asetuksen määräykset eivät koske niitä radiolaitteita, joita käytetään yksinomaan yleisradiovastaanottoa varten.

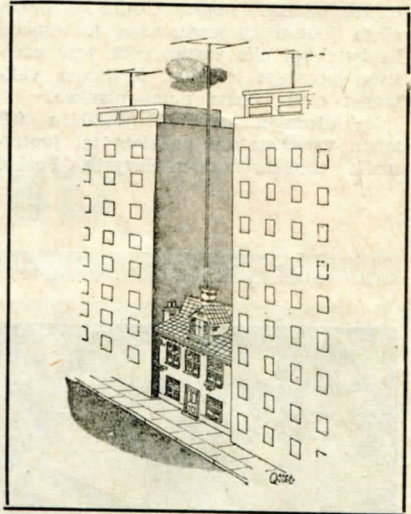
3 §

10 §

Joka rikkoo tämän asetuksen tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon sakolla, ellei teosta ole muulla säädetty ankarampaa rangaistusta.

11 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marras-kuuta 1954 ja sillä kumotaan 3 päivänä mar-skuuta 1944 annettu asetus radiolaitteiden tarkastamisesta (773/44).

NAKAGUL-USSR-MOLDOWA

URSAA

OSL №6017

OSO №11941

TO RADIO OH2AA. Of Svii 1957 at 1425 GMT
UR CW/FONE 1Y MC. TX-150W. ANT 2EL RX s-e
PSE QSL VIA MOSCOW BOX 88. 731 DX. Op. WALENT